

[Nielsen Mann.]

om Forholdet. Jeg synes, det gør en meget væsentlig Forskel.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa de principielle Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Rytter fremsatte. Stort set maa jeg erklære mig enig med det ærede Medlem. Jeg vil holde mig til det konkrete Tilfælde, det Dommerembede, vi her taler om, og der er her adskillige Ting, som jeg gerne vil have Lov til at fremføre.

Jeg skal ikke gentage den højtærede Justitsministers Udtalelser om Retskredsens Størrelse. De viser jo klart, at selv efter at man har oprettet en ny Retskreds i Nibe, vil der stadig være Retskredse, som er mindre end de to Retskredse, der her opstaar.

Til det af Dommerforeningen i dens Skrivelse fremførte vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger. For det første giver Dommerforeningen Udtryk for, at man ved at have større Dommerembeder kan regne med at faa mere kvalificerede Dommere, hvilket ogsaa har fundet Tilslutning i Udvalget. Det ærede Medlem Hr. Rytter sluttede sig i sine Udtalelser til den Opfattelse, at det faktisk vil være i Befolkningens velforstaaede Interesse, at vi har saa store Dommerembeder som muligt, ogsaa for at Dommerne kan faa saa stor en Løn som muligt, men det, som jeg i denne Forbindelse lægger mere Vægt paa, er, om man kan fastslaa som en Kendsgerning, at jo større Dommerembederne er, jo bedre kvalificerede Dommerne eventuelt er med Hensyn til Eksamen el. lign., jo bedre betjent er Befolkningen paa Egnen rent automatisk. Jeg tror, det spiller en betydelig Rolle i alle Livets Forhold og maaske ikke mindst for en Dommer, i alt Fald i Landdistrikterne, at han faar sluttet en personlig Kontakt med Befolkningen, kommer i Forbindelse med Befolkningen, kan forstaa dens Tankegang. Kan han det, vil han i mange Tilfælde være langt bedre stillet og bedre egnet til at afsige de Domme, han ifølge sin Stilling skal afsige, end hvis han ikke kan det. Den Betragtning, at det er i Befolkningens velforstaaede og sande Interesse at bevare Retskredsen samlet, er jeg ikke sikker paa at Befolkningen paa den paagældende Egn vil godkende. Der er adskillige ogsaa uden for Flertallets Kreds, som lægger megen Vægt paa, at Dommeren kan opnaa personlig Kontakt med Egnens Befolkning. At det ikke er alle Jurister, som gør det, har vi i Udvalget set et slaaende Eksempel paa gennem en Udtalelse, som blev refereret, og da det ærede Medlem Hr. Rytter refererede

Ting fra de Skrivelser, som er tilgaaet Udvalget, kan det vel ikke være

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke i for høj Grad kommer ind herpaa.

Ordføreren (Nielsen Mann): Jeg skal bøje mig for Formandens Henstilling, men hvis Formanden tillader det, vil jeg gerne have Lov til at referere en enkelt Udtalelse, som jeg synes er kendetegnende.

Formanden: Jeg henstiller til det ærede Medlem at afholde sig derfra.

Ordføreren (Nielsen Mann): Jeg skal da fratage det efter Formandens Henstilling.

Jeg vender tilbage til Dommerforeningens Skrivelse. Den anden Side af Sagen, som Dommerforeningens Skrivelse bygger paa, er, at man skal tilstræbe de store Dommerembeder for at faa en mere vel-lønnet Dommerstand, saa at man ikke sænker Dommernes Niveau. Nu er det ikke Flertallets Mening eller Ønske at sænke Dommernes sociale Position ved, at Embederne bliver for smaa, men jeg vil gerne pege paa den Værdi, som det kan have, at Embederne heller ikke bliver større, end at Dommeren kan følge og overvaage alle Sager inden for sit Embedsomraade, saa han ikke er nødt til at henlægge til Fuldmægtigenes Afgørelse en væsentlig Del af de Forretninger, som Dommerembedet omfatter. Det, som Rigsdagen maa tage Stilling til her, er, hvor megen Betydning man skal tillægge Dommernes Ønske, som det kommer til Udtryk i Dommerforeningens Skrivelse, og jeg har nu den Tillid til det høje Landsting, at det vil tillægge Dommerforeningens Henvendelse netop den Vægt, som den bør have, og heller ikke mere. For Flertallet staar det saaledes, at det i første Række gælder om, at Befolkningens Interesser plejes. Befolkningen er jo ikke til for Dommernes Skyld, men omvendt, og Flertallet har den Opfattelse, at det særlig i Landdistrikterne, men i øvrigt overalt har sin store Værdi, at den personlige Kontakt, som jeg flere Gange har nævnt, kan sluttes.

Saa vil jeg gerne nævne Trafikforholdene som en meget væsentlig Grund til, at Flertallet er gaaet ind for Lovforslagets Gennemførelse. Saadan som Forholdene er i Øjeblikket, er de mildest talt fortvivlede. Skal de Folk, som bor i den østlige Del af Retskredsen, til Løgstør til Retsmøde, skal de først med Toget fra deres Landstation til Aalborg. De skal dør skifte Tog og rejse